

מתורתו והנהגותיו של כבוד האדמו"ר בנש"ק ראב"ד מרוקו
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת תזריע-מצורע

כניסה	יציאה	ר"ת
20:25 19:38	18:47	ת"א :
20:28 19:41	18:49	י"ם :
20:26 19:39	18:48	ב"ש :
20:28 19:40	18:48	חיפה:

"זאת תהיה תורת המצרים ביום מִהְרָתוֹ"
כל בעיה בחיים היא כנורה אדומה לסמן לאדם מה
עליו לתקן

נגע בבגד או בבית ואז האדם היה יודע שיש צרה ויש נורה אדומה. מי שהיה חכם היה הולך לכהן, חוזר בתשובה ומביא קרבן ואז הנורה נכבית. היום שאין לנו בית מקדש ואין נגעים לא צורה בגוף ולא בבגד או בקיר, אז הנורות האדומות אלו הבעיות שיש לאדם בחיים. יש לאדם בעיה, זו נורה אדומה שילך ויעשה חשבון נפש ויתקן את העניין שיש לו. אם יכבה את הנורה לא ישתנה כלום והבעיה תלך ותחמיר וזה ילך ויגדל לדברים יותר קשים ויותר חמורים, אלא האדם צריך ללכת לתקן מיד את הבעיה ולא להחליף את הנורה.

הזמן הזה הוא זמן של חשבון נפש גדול בעם יש-ראל, העולם משתנה והעולם עומד בכמה מבחנים, והאדם צריך להיות עם כוחות נפש לתקן את עצמו ולדעת שאם הוא לא יתקן את עצמו הדברים יתפ-תחו למקומות לא טובים. אבל אם האדם יתקן את עצמו וישר את הדרכים שלו וישמור על עצמו, הוא ילך בדרך טובה וקדושה, בקירבה לקב"ה.

זה זמן שהדברים ברורים, מי שנמצא בדרך השם הוא בדרך השם, מי שלא בדרך השם אז הוא לא בדרך השם. אדם צריך לקדש את עצמו ולא להטעות את דעתו ולהשתכנע מדברים שלא טובים ומכל הניסיונות שיש בדור הזה, אלא להיות דבוק בקב"ה ולדעת שנורה שנדלקה מכבים אותה על ידי התיקון שמתקן את הקלקול וכך האדם יתקדש ויתרומם ויגיע לדברים גדולים וקדושים.

סיפרנו כמה פעמים לפני שנים רבות כשמצאו לנו פעם ראשונה את המחלה, היינו אצל הרופא ועשו לנו בדיקת סי.טי והרופא אמר שיש בעיה. אמרנו לרופא בבדיחות ובמליצה אם נשלם לך כסף אתה יכול לתקן את הסי.טי שיראה טוב? צריך לדעת לתקן סי.טי זה לא ישנה את הבריאות, צריך לעשות ניתוח לתקן את הבריאות ולא לשנות את התמונה של הצילום סי.טי.

מי שהולך וחושב לשנות את הנורה זה לא יתקן את המצב, תלך לתקן את הבעיה, את הדבר המקולקל ברכב ואז הדברים יהיו אצלך טובים וכך יהיה לאדם קירבה לקב"ה.

בפרשיות האלה אנחנו רואים נגעים שבאים לאדם, הדבר של הנגעים הוא דבר של פלא גדול, פתאום האדם רואה צרעת בגוף שלו, פתאום אדם רואה נגע בבגד, פתאום אדם רואה נגע בקיר בבית שלו. ואז האדם הולך אל הכהן, והכהן אומר לו ללכת מהבית וסוגרים את האדם בהסגר עד שהוא חוזר בתשובה ועובר לו הנגע, כך גם העניין של הנגעים בבתים ובבגדים של האדם.

כתוב בספרים הקדושים שנגעים זה שפתאום יוצאת צורה, דמות בקיר בבית של האדם ואז צריך לשבור את הקיר או מה שהכהן אומר. נבוא ונשאל הרי לבית אין דם ואין גוף, אז איך הבית מוציא נגע בקיר וכך גם בבגד שאין לו דם או גוף אז איך פתאום הבגד מוציא צורה של נגע בבגד?

אלא צריך לדעת יסוד גדול, הנגעים זה כמו נורה אדומה בחיים, כמו שיש לאדם מכונית ופתאום נדלקת נורה אדומה שמסמנת על קלקול, כך הנגעים מדליקים נורה אדומה ומסמנים לאדם שמשוהו לא בסדר אצלו בחיים, שיש לו צרה בחיים.

היום אין נגעים אז כל בעיה שיש לאדם בחיים, הוא צריך לדעת שזו נורה אדומה בחיים. מי שחכם הולך ומחפש מה הנורה האדומה הזו מראה, כמו במכונית שנדלקת נורה שהאדם הולך ומתקן את הקלקול. מי שלא חכם, הולך להחליף את הנורה או מכבה אותה שלא תדלק. אם כיבית את הנורה שלא תדלק זה לא שינה את הבעיה שיש ברכב, בסוף הרכב יפסיק לעבוד כי יש קלקול, צריך לתקן את הבעיה ולא להחליף את הנורה.

כל נגע, צרה או בעיה בחיים היא נורה שנדלקת לאדם. אדם שיש לו בעיה בפרנסה זו נורה אדומה, אדם שיש לו בעיה בבריאות זו נורה אדומה, אדם שיש לו איזה צער בלב זו נורה אדומה. אם ילך ויכבה את הנורה לא יתקן את הבעיה, אולי ירגע רגע אחד שאין נורה דלוקה אבל הבעיה מתפתחת כי המכונית תפסיק לנסוע והקלקול ילך ויתפתח, כל בעיה שיש בחיים זו מנורה אדומה.

בזמן שבית המקדש היה קיים אז היה נגע בגוף,

העלון מוקדש לע"נ הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר
רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א
לרפואת כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א
להצלחת התורמים היקרים
להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון בנימין הי"ו

"וְשַׁלַּח אֶת הַצִּיֹּפֵר הַחַיָּה עַל פְּנֵי
הַשָּׂדֶה"

מביאים קרבן שתי ציפורים, ציפור אחת שוחטים וציפור שניה משחררים כדי שהציפור השניה תסתובב בעולם ותפצץ ותאמר בעולם שהיא מתקנת את מה שאותו אדם שמע לשון הרע ולא מיחה.

וכך מסופר על החפץ חיים, היה פעם אדם שדיבר על החפץ חיים בלי סוף לשון הרע, אחרי זמן קרו לו אסונות קשים והוא בא לחפץ חיים לבקש סליחה שדיבר עליו לשון הרע ועכשיו קורים לו הרבה אסונות. אמר לו החפץ חיים, אני אסלח לך בתנאי אחד שתשב ותכתוב כל מה שדיברת עלי. אמר אותו אדם לחפץ חיים שגם אם ישב שבועות לא יספיק לכתוב את מה שדיבר, ענה לו החפץ חיים שהוא לא סולח לו עד שישב ויכתוב הכל. ישב אותו אדם וכתב במשך כמה ימים ולילות מחברות שלימות של לשון הרע שדיבר על החפץ חיים.

אחרי שגמר לכתוב, אמר לו החפץ חיים עכשיו תלך ותקרא את כל המחברות לחתיכות קטנות מאוד, אותו אדם חשב שזה תיקון והוא הלך וקרע. אמר לו החפץ חיים עכשיו תלך לחלון ותזרוק את כל החתיכות הקטנות של הדפים שקרעת. זרק אותו אדם את הכל מהחלון, הייתה רוח חזקה שהעיפה את הפירורים של הדפים ואמר לו החפץ חיים, עכשיו תלך ותאסוף את כל החתיכות של הדפים. אמר אותו אדם לחפץ חיים איך הוא יאסוף את הפירורים הרוח לקחה את הכל, אמר לו החפץ חיים איך הוא יוכל לאסוף את הלשון הרע שאותו אדם דיבר עליו, הלשון הרע שדיבר מסתובב בכל מקום.

אותו דבר מתי שמביאים את שתי הציפורים, ציפור אחת היא על מה שהאדם דיבר לשון הרע, ציפור שנייה משחררים בשביל שתצא לרחוב לתקן את כל מה שדיבר, את כל הדיבורים הלא טובים שהאדם דיבר. ללכת ממקום למקום ולהגיד שטעה, מתי שהיה צריך לצעוק ולהגיד לא נכון והוא שתק, גם על שתיקה נענשים לא רק על דיבור נענשים. על שני הדברים נענשים גם על דיבור וגם על שתיקה, אדם שמדבר לשון הרע צריך להביא ציפור ולשחוט אותה כקרבן, אדם ששתק צריך גם אחרי כן להביא ציפור שהתיקון שלה תסתובב בכל מקום לתקן את הלשון הרע שדיבר.

לא רק המדבר לשון הרע נענש אלא גם השומע לשון הרע ושותק התורה הקדושה אומרת לנו בפרשת השבוע אדם שח"ו קיבל צרעת בגופו הולך לכהן והכהן מוציא אותו מחוץ לג' מחנות שיש בעם ישראל, כהונה לוייה וישראל. כל אדם שיש בו טומאה מוציאים אותו מחוץ למחנה, טומאה קלה מחוץ למחנה של הכהנים, טומאה יותר קשה גם מחוץ למחנה של הלויים וטומאה החמורה ביותר צרעת, מוציאים אותו בנוסף גם מחוץ למחנה של ישראל.

אחרי כן כשהכהן רואה שאותו אדם נתרפא מנגע הצרעת, הכהן אומר לאותו אדם להביא קרבן, שתי ציפורים ועץ ארז ושני תולעת ואזוב. את הציפורים הכהן לוקח וטובל אותם במים שבעה פעמים ושוחט ציפור אחת, את הציפור השנייה הכהן טובל בדם של הציפור הראשונה, ואז משחרר אותה. זה הקרבן של אדם שדיבר לשון הרע, אדם שיש לו צרעת בגופו.

צריך להקשות קושיה חזקה אדם שהלך ועשה עבי' רה, מביא לקב"ה קרבן על הדבר הלא טוב שעשה, עולה של הקב"ה, יש דברים שמותר לאכול מהקרבן ויש דברים שאסור לאכול מהקרבן. את הקרבן מקריבים לקב"ה וזה שלו. פה אנחנו רואים הקב"ה ציווה שאדם מצורע צריך להביא שתי ציפורים, ציפור אחת שוחטים לקב"ה וציפור שנייה משח' ררים, האדם הביא שתי ציפורים, יש הרבה ציפורים בחוץ למה לא שוחטים גם את הציפור השנייה על מה ולמה משחררים אותה?

אלא אפשר לבאר ולומר יסוד גדול שכל אדם צריך לשים אותו מול עיניו כל חייו, חז"ל אומרים (ערכין טז). צרעת באה על עוון לשון הרע, התקנה של מי שדיבר לשון הרע נענש בצרעת זה להביא קרבן, אבל מי ששמע לשון הרע ולא מיחה, שמע דברים לא טובים ולא צעק ואמר שזה לשון הרע ואסור לדבר כך אלא שתק, הוא גם עשה עבירה. לכן

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת
ותם גואטה בן רבקה הי"ו ניסים ונפלאות

כתר קדושה רבנו משה אהרון פינטו זצוק"ל

"איזהו בן העולם הבא? ענותו ושפל ברכ, שייף עייל ושייף נפיק" (סנהדרין פח:), "שייף, שוחה נכנס, ושוחה יוצא", (רש"י שם). וזבה דבק רבי משה אהרון.

כאשר היו באים לכיתו תלמידי חכמים, מבקשים להתברך מפיו וכנהוג לנשק את ידיו קודם, היה משתמט מכך, באומרו: "מי אני ומה אני, שתנשקו את ידי, ומדוע באתם לבקש ממני ברכה, הלא אתם, העוסקים כל ימיכם בתורה הקדושה, ברכתכם עמכם, ואינכם זקוקים לברכתי". לבסוף, לאחר שהיו מרבים להפציר בו, היה נעתר ומברך, אולם לא בלי שיקבל ברכה מאת המתברכים. גם כאשר המון העם היה נגש לנשק את ידיו, היתה נפשו סולדת מכך, "עזבוני, איני ראוי לכלום", היה מוחה בנוהגים כך. יתר על כן, כל איש שהיה מגיע אליו, יהיה מי שיהיה, היה קם ממקומו לכבוד אותו אדם, באומרו, מי יכול לדעת חשיבותו האמיתית של כל אדם.

וגם "שייף עייל". בהגיעו לבית הכנסת, היה נכנס בשפלות קומה, מנסה להצניע את עצמו לבל ירגי שו בו, כאילו איננו כאן, מתיישב בפאתי בית הכנסת, כאחד מפשוטי העם. מעולם לא נכנס בקומה זקופה, ולא התיישב במקומות המיועדים לנכבדים.

ועוד מנהגו היה להשכים לבית הכנסת, להיות מעשרה ראשונים, כדרך הצדיקים המזדרזים לעבודת בוראם, כמאמר הנביא הושע (ו,1): "ונדעה נרדפה לדעת ה' ". ברם, האדם איננו אלא בשר ודם, ולכל אחד קורה מפעם לפעם איזה אונס המעכבו מלבוא לבית הכנסת בזמן. באותם פעמים שקרה כך לרבי משה אהרון, לא היה נכנס לבית הכנסת בבהילות תיכף ומיד, חששו היה, שמא יקומו הציבור לכבודו, ומי הוא שיכבדוהו, ובפרט בבית הכנסת, פלטרין של מלך העולם, לפיכך היה ממתין עד לאמירת ה' מלך או ברוך שאמר כשהציבור ממילא עומד, ורק אז היה נכנס. משנכנס והתיישב, היה קם בפני כל אדם, יהיה מי שיהיה. כששאלוהו על כך השיב: "וכי יודעים אנו מה נחשב אדם זה בעולמות העליונים, אולי נשמת איזה צדיק מתגלגלת בו". ובפעם אחרת השיב: "בכל יהודי מאיר ניצוץ אלוקי, ומפני אותו ניצוץ אני קם..."

בוא לזכות
להגדיל תורה ולאדירה!!

רוצים להקדיש
עלונים לעילוי נשמת יקורכם?

מרוצים ורוצים להקדיש?
מרוצים ורוצים להקדיש?

סרקו קוד
זה לתרומות

**חייגו עכשיו
053-735-5074**

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
טלי עטר ז"ל, רבי לעזין ויצמן ז"ל, אמיר מאיר
ויצמן ז"ל, ת.ג.ב.ה.

שות הרי"פ

האם ליהודים שלא יעשו תשובה עד ביאת המשיח יהיה תיקון?

צריך לדעת העולם הזה עולם חולף, יש בשמיים הכל חוץ משעון, אין שעון אין מוקדם ומאוחר. אדם יכול לחיות חיים הכי טובים בעולם, אבל ברגעים שהקב"ה לוקח את החיים של האדם, יש אדם שמת מיתת נשיקה ברגע בלי יסורים כמו שהגמרא אומרת (ברכות ח.) כמו שערה בחלב שמוציאים אותה ברגע, ויש אדם שמת ביסורים קשים שהנשמה יוצאת זה דקות נצחים נצחים שמשלמים בזה תשלומים גדולים כמו קוץ שמוציאים אותו מתוך צמר של פשתן, כך יציאת הנשמה.

אז אותו דבר שמושיח יבוא "וְעַמְּךָ כָּלֶם צְדִיקִים" (ישעיה ס, כא) חזקה שכל עם ישראל יעשו תשובה, חזקה שכל עם ישראל יש להם הרהורי תשובה, האומר לאשה הרי את מקודשת על מנת שאני צדיק גמור, מקודשת שמא היריה בתשובה. כל עם ישראל יש לו כוח ומעלה גדולה ביותר. ודאי שיש בעם ישראל את הערב רב "וְגַם עָרַב רַב עִלָּה אֲתָם" (שמות יב, לח) ערב רב שהם משחי תים ומקלקלים אבל אותם ערב רב שמזיקים, הם צריכים להיות מחוץ לתחום, אסור להם להיות בתוך התחום. ודאי לכבד אותם לכבד כל אדם, חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצַלְם (אבות ג, יד) "וְאֶהְבֶּתְךָ לְרַעֲךָ כְמוֹךָ" (ויקרא יט, יח) ולומר אלה מעוכרינו, אלה מקלקלים את האמונה הם מפריעים ומזיקים באמונה. לסגור האוזניים, לסגור העיניים ולהתרחק מהם. תשובה ביניהם לבין הקב"ה, הקב"ה בסוף יערער את כולם וכולם יעשו תשובה.

כבוד הרב, יש יהודים שאולי לא יעשו תשובה עד ביאת הגואל. מה הקב"ה יעשה עם היהודים האלה, אם יש להם גם תיקון אחרי ביאת המשיח או שאנשים יכלו מהעולם?

תשובה

גם בחיים שלנו, אנחנו רואים לפעמיים זו שאלה גדולה שלנו בחיים של אמונה שגם אנחנו בינינו לבין עצמנו במחשבות, בזמנים של התבוננות עצמית, כל אדם עושה חשבון נפש וחי בחשבון נפש. אנחנו מקפידים כל לילה לפני השינה, לעצום עינים, לנשום נשימות מהאף חזק ולהוציא את האויר שנושמים מהאף ולחשוב שזה עובר בכל הגוף, הנשימה עוברת בפה, עוברת באוזניים, עוברת בידים, עוברת ברגליים, עוברת בכל הגוף ויוצאת ככה מהאצבעות של הרגליים, ככה בנשימה ובמחשבה.

ובזמן הזה, כל נשימה עושים חשבון נפש עמוק על כל היום, איך היה היום ומה עשינו היום, איך התנהגנו היום, מה בסדר ומה לא בסדר, איך עשינו טוב ומה לא עשינו טוב.

כל אדם צריך לעשות חשבון נפש יום יום, ה"פלא יועץ" אומר שכל אדם צריך להחזיק מחברת, צד ימין לכתוב מעשים טובים וצד שמאל לכתוב מעשים רעים. כל יום לכתוב מה עשיתי טוב ומה עשיתי רע, איפה הטוב ואיפה הרע, איפה המשקל בין הטוב לבין הרע.

הרבה פעמים רואים אנשים רשע וטוב לו, רואים אדם גונב, רשע, משקר, מזיק, עושה רע, מפריע, מציק, עושה דברים רעים. איפה העונש שלו, למה הוא עוד לא נענש? רשעים שעשו כ"כ הרבה רע, פגעו והזיקו למה עוד לא נענשו איפה העונש שלהם?

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחה וישועת עוז בן כרמלה, תומר בן סיגלית, ברוך בן אפרת לינדה

יהונתן חיים בן אפרת לינדה, ולרפואה וחיים לאפרת לינדה בת חסיבה חיה

ולהצלחת כל משפחת בן שימול
איילה דליה בת חסיבה חיה, שרה בת איילה דליה
ירדן בת איילה דליה, ולהצלחת כל משפחת אלבו
אלירן בן ג'נט
בראל בן שושי
שני בת ג'נט
ג'נט בת זלדה

ולהצלחת כל משפחת בסט
לעילוי נשמת מנשה בן רחל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת רחומה בת לאה ז"ל, פררנדו בת לאה ז"ל, ר' חיים בר מימה ז"ל, אלים בת לאה ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

כל המענג את השבת, נותנין לו נחלה בלי מצרים, שנאמר "אז תתענג על ה' והרכבתך על במתי ארץ והאכלתך נחלת יעקב אביך וגו'" (ישעי' נ"ח ד'), ויעקב אבינו, כיוון שהיה בעת צרה והיה צריך לרחמים גדולים להינצל מיד אחיו מיד עשו, אחז במצווה קדושה זו שעל ידה יזכה לנחלה גדולה וחיייתה נפשו בגללה. זהו ששלח לעשו: ותרי"ג מצוות שמרתי, ששקולה שבת כנגד כל המצוות, ורמז לו שזכה בדין בנחלה בלי מצרים, "ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדוני" (שם), בכוח שמירת שבת קודש ששכרה הרבה מאוד.

השבת נועם הנשמות

בכוח קדושת השבת, אפשר לאדם להתרומם מאי שפות, ולעלות מבירא עמיקתא לאיגרא רמא.

וזה ביאור מאמר רבי יוסי (שבת קי"ח): יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריא וממוציאי שבת בצפורי, שטבריא שוכנת בעמק, רמז על האדם שנפל ממדרגתו מכובד מלחמת היצר והניסיונות האור"בים לפתחו כל ימות השבוע, ובכניסת השבת, הנה הוא בעמק הבכא, נפשו שבעה ברעות וחיינו לשאול הגיעו. אמנם, שבת, יכולה היא שתרחס, ומתוקף קדושת השבת, הוא נשאב ברחמים גדולים מבור גלותו, והקב"ה פורש עליו סוכת רחמים וחיים ושלוש. נמצא, בצאת השבת, הוא בציפורי היושבת בראש ההר (מגילה ו'), ששב לגדולתו והמוחין שלו התחדשו.

זהו שהתכוון רבי יוסי: יהא חלקי ממכניסי שבת בטבריא וממוציאי שבת בצפורי, שכל כך יזרח עלי אור השבת, שאזכה לעלות מכוחה מבירא עמיקתא לאיגרא רמא.

מעלת השבת גדולה עד למאוד, לא ידע אנוש ערכה, ובה גנוזות כל הצלחות האדם ופרנסתו בששת ימי המעשה. וכן שנינו בזה"ק (ח"ב פ"ח): כל ברכאן דלעילא ותתא, ביומא שביעאה תליין. ותאנא, אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה, משום דההוא יומא מתברכאן מיניה כל שיתא יומין עלאין, וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומו, מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה.

[תרגום: כל הברכות שלמעלה ושלמטה, תלויות ביום השבת. ולמדנו, מדוע לא ירד המן ביום השבת? משום שמיום השבת מתברכים כל הימים העליונים המכוונים כנגד ששת ימי המעשה, ובהגיע כל יום ויום מששת ימי המעשה, היום העליון המכוון כנגדו, מוריד אליו את השפע אשר נשפע בעבורו ביום השבת מכוח קדושת השבת].

והרבי הקדוש, רבי מנחם מענדל מרימינוב זצ"ל, היה מורה לאנשיו, שבעת בציעת פרוסת המוציא בליל שבת, יאכלו שבע חתיכות חלה, ויכוונו בכל חתיכה, להמשיך שפע פרנסה טובה ליום אחר מימי השבוע הבאים.

וזה ביאור מאמרם (שבת קי"ח): עשה שבתך חול, ואל תצטרך לבריות, היינו, שעל ידי שתמשיך את אור קדושת שבת קודש על ימי החול, תתברך בשפע פרנסה טובה, ולא תצטרך לבריות...

והנה יעקב אבינו שלח לעשו: "עם לבן גרתי ואחר עד עתה" (בראשית ל"ב) וברש"י הק': גרתי בגימטריא תרי"ג, כלומר עם לבן הרשע גרתי, ותרי"ג מצות שמרתי. והוא פלאי, שהרי כמה וכמה מצוות שלא היה באפשרות יעקב אבינו לקיימן כלל וכלל, מה גם ביושבו בבית לבן בחוף לארץ, אשר כל המצוות התלויות בארץ נבצרו הימנו בעל כורחו, ואיך העיד בעצמו ששמר תרי"ג מצוות?

אך הנה אמרו חז"ל (מד"ר שמות כ"ה) שקולה שבת כנגד כל המצוות שבתורה, ועוד אמרו (שבת קי"ח).

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת
שירן חנה בת לאה הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
סימון בן וואליד ז"ל, ליאון בן וואליד ז"ל, מרים בנימין
ז"ל בנימין בנימין ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

פרקי אבות - יהי כבוד חברך חביב
עליך כשלך.

הואיל ואמרתי לפניך דבר הגון אמעית את עצמי?!
אמר לה: לכי ומשלי ביום ובליילה. אמרה לו: אור
הירח ביום, למה הוא מועיל? הן דומה הוא כנר בפני
השמש... אמר לה: לכי, ויקראו צדיקים בשמך, יעקב
הקטן, שמואל הקטן, דוד הקטן. ראה שלא נתרצתה,
אמר הקב"ה: הביאו כפרה עלי שמיעטתי את הירח!

עוד הוסיף הקב"ה לפצות את הירח ולהפיס דעתה,
והעמיד לה לגיונות של כוכבים, וגזר שיהיו חילותיה
נכנסים ויוצאים יחד עמה בבואה ובצאתה, כמובא
במדרש (ב"ר ו'): אמר הקב"ה: הואיל והלבנה הזו
מיעטה עצמה להיות שולטת בלילה, גוזר אני עליה,
בשעה שהיא יוצאת, שיהיו הכוכבים יוצאין עמה,
בשעה שהיא נכנסת יהיו הכוכבים נכנסים עמה.

כל כך חרד הקב"ה לכבודה של הירח שהלכה ומיעט
טה את עצמה.

הרי כשדוד המלך מקלס את הבורא וקורא: "המונה
מספר לכוכבים, לכולם שמות יקרא", הוא משבח
את מידת טובו ורחמיו וזהירותו בכבוד נבראיו, עד
שמרוב חשקו להפיס דעתה של הירח שגרע מכבו
דה, ברא למענה את כל צבא השמים אשר לא יספר
מרוב. והנה מתיישב הפסוק היטב עם הפסוק הקודם
לו: "הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם", שהוא
ית' חומל על נבראיו וחס על כבודם, וחובש ומפיס
ומרצה להם על צערם ברחמים גדולים.

הרי מכאן לימוד עצום, עד כמה יש להפליג בזהירות
בכבוד חברינו, כי אם כל כך עשה הבורא, להפיס
דעתה של הלבנה שהיא יציר כפיו, כמה וכמה יש לו
לאדם להיזהר ולהשתדל בכבוד חברו, שאינו גרוע
ואינו פחות הימנו כלום.

להצלחת שיר בן סימון בת אסתר
שמוסרת נפש על הפצת העלון וזיכוי הרבים,
ולהצלחת וישועת טל משה בן פלורה בקרוב ממש

איתא באבות (פ"ב), רבי אליעזר אומר, יהי כבוד
חברך חביב עליך כשלך. וכן מצינו במסכת ברכות
(כ"ח:), כשחלה רבי אליעזר, נכנסו תלמידיו לבקרו.
אמרו לו: רבינו, למדנו אורחות חיים ונוכה בהן לחיי
העולם הבא. אמר להם: היזהרו בכבוד חבריכם,
ומנעו בניכם מן ההיגיון, והושיבוכם בין ברכי תלמידי
חכמים, וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם
עומדים, ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא!

והנה משמע במסכת סנהדרין (ס"ח.), שאותו
מעמד בו נכנסו תלמידי רבי אליעזר הגדול לבקרו,
היה לעת כי חלה את חוליו האחרון, זמן קצר טרם
השיבו את נשמתו הטהורה ליוצרה. אז, ברגעיו
האחרונים עלי אדמות, מסר להן את אתן מילים
ספורות שכללו את צוואתו ומורשתו הרוחנית
לדורות.

מה מצא רבי אליעזר לנכון, לדרוש מתלמידיו
באותן דקות גורליות? התרחקות מספרי היגיון;
דביקות בתלמידי חכמים; תפילה ככוונה; אך
בראש ובראשונה: היזהרו בכבוד חבריכם! לפני
חינוך ולפני תפילה. זהירות בכבוד הזולת.

כי גדול כבוד הבריות שדוחה את לא תעשה
שבתורה, ואמרו חז"ל (אבות ג'), חביב אדם שנברא
בצלם, חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם, וכל
ישראל חביבין שנקראו לבנים למקום, וקוב"ה חס
על כבודם, והם יקרים לפניו כבבת עין.

והנה אמר דוד המע"ה בתהילים: "הרופא לשבורי
לב ומחבש לעצבותם, מונה מספר לכוכבים, לכולם
שמות יקרא" (תהילים קמ"ז). פתח בשבח הבורא
ית', שהוא רופא כל בשר כמאה"כ: "אני ה' רופאך"
(שמות ט"ו), וסיים ב"מונה מספר לכוכבים", שהוא
שבח היותו ית' שליט בעליונים ובתחתונים, נוטה
שמים ויוסד ארץ. מה ענין שבחים אלו זה אצל זה?

איתא בחולין (ס':), רבי שמעון בן פזי הקשה:
כתוב: "ויעש אלוקים את שני המאורות הגדולים",
וכתוב: "את המאור הגדול וגו' ואת המאור הקטן",
הא כיצד? אלא אמרה ירח לפני הקב"ה: רבש"ע,
אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד? אמר
לה: לכי ומעטי את עצמך! אמרה לפניו: רבש"ע,

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת
וישועת
נתנאל וחנה גבאי הי"ו

מלווה מלכה

השבוע, ביום שלישי א' אייר
חל יום הילולת רבי מנחם מנדל מויטבסק:

רבי מנחם מנדל היה תלמידו ומחליפו של המגיד
ממעזריטש, תלמיד הבעל שם טוב.
רבי מנחם מנדל נקבר בחלקת תלמידי הבעל שם טוב
בעיר טבריה.

לרגל הילולתו נספר על הקשר בין סיפור לידתו והבעל
שם טוב הקדוש.

הבעל שם טוב ותלמידיו התכנסו לתפילת מנחה.
בסיום התפילה צחק הבעל שם טוב צחוק גדול.
שאלו תלמידיו לסיבת צחוקו.

סיפר להם הבעל שם טוב הקדוש את הסיפור הבא:
אימו של רבי מנחם מנדל מויטבסק הייתה חנונית,
ובלילה שנשמתו הקדושה הייתה צריכה לרדת לעולם,
הגיע לחנותה כומר שביקש לקנות סחורה רבה.

הכומר השתהה בחנותה זמן רב, והדבר עיכבה.
משראה זאת הבעל שם טוב, פעל בתפילתו שלא
תתפתה למכור את הסחורה לכומר ותזכה להביא
לעולם נשמה קדושה.

ואכן, היא סגרה את חנותה, ויתרה על הרווחים הנאים
שהזדמנו לה ובאותו לילה התעברה.

בתפילתו פעל הבעל שם טוב להוריד לעולם נשמה
קדושה, נשמת רבי מנחם מנדל מויטבסק. הדבר הסב
לו קורת רוח ולכן צחק.

תשעה חודשים לאחר המעשה הנ"ל, הבעל שם טוב
הקדוש סיים את תפילת ערבית וצחק צחוק גדול.
שאלוהו תלמידיו שוב לסיבת צחוקו. הזכיר הבעל שם
טוב לתלמידיו: לפני תשעה חודשים צחקתי אחרי
תפילת מנחה, וסיפרתי לכם שפעלתי להוריד נשמה
גדולה לעולם הזה.

ועכשיו, ככלות תשעה ירחי לידה, הגיע זמנו של הוולד
הקדוש לצאת לאויר העולם,
אימו התקשתה מאוד בלידתה.

ופעלתי בתפילתי שיצא העובר בריא ושלם.
ואכן, לכשיצא לאויר העולם בריא ושלם, התמלא נחת
ולכן צחק.

במלאת 9 שנים לרבי מנחם מנדל מויטבסק הגיע
לביקור אצל הבעש"ט הקדוש בלוויית אביו, רבי
משה, תלמיד הבעל שם טוב.
קיבל אותו הבעש"ט באהבה וחיבה יתירה, ואמר
לו:

"הרבה קוגלים הפקרתי עבורך..."

שאל אותו הרב מנחם מנדל לפשר דבריו
וביאר לו כי נתן פקודה לכל הדרשנים בעיר מז'בוז',
שיבואו לשבות פה את שבת קודש, ויאכלו על
שולחנו, והכוונה הייתה בשבילו ולכבודו.

תנא דבי אליהו

ד"א למה נאמר "שומר מה מלילה" אלא לפי
שהקב"ה יושב ומשמר מי שיש בו דברי תורה
לאמיתו כגון חנניה מישאל ועזריה לכך נאמר שומר
מה מלילה.

מכאן אמרו אם עושה אדם שתיים או שלש טובות
מוסרין לו מלאך אחד לשומרו שנאמר (שמות כג,
כ) הנה אנכי שולח מלאך לפניך לשמרך בדרך ואם
קרא אדם תורה נביאים וכתובים מוסרין לו שני
מלאכים לשמרו שנאמר (תהלים צא יא) כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכך אבל אם קרא אדם
בתורה ונביאים וכתובים ושנה משנה ולמד הלכות
ואגדות ושמש ת"ח אז הקב"ה משמרו בעצמו.

משל למה הדבר דומה למלך שהיה מהלך בדרך
במדבר ובנו עמו כיון שהגיע לחמה עמד אביו מצד
רוחה של חמה ועושה צל לבנו כדי שלא יגיע לו
חמה ושרב וכן עושה הקב"ה לישראל שנאמר (שם
קכא ה) ה' שומרך ה' צלך על יד ימינך וגו'.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

סול בן סימון בת בידה ז"ל

דוד בן סימון בן הנינא ז"ל

רוזט בת אסתר ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת
צמח בן תמו ז"ל, אסתי שאול בן עליזה ז"ל